

Delit d'estels

Música: Manel Camp

Poemes: Lluís Calderer

Fa anys, Lluís Calderer va lliurar a Manel Camp uns poemes per realitzar-ne una composició musical.

Aquests poemes intitolats Delit d'estels, van ser musicats i ara, en el context dels actes d'homenatge a Lluís Calderer, tenim l'oportunitat d'escoltar aquesta obra que Manel Camp va compondre i que mai abans s'havia presentat en públic.

Delit d'estels és una obra forjada des de l'amistat i la complicitat multidisciplinària artística de dos grans creadors de la nostra ciutat.

Teatre Kursaal de Manresa

24 de febrer del 2023, a les 18:00 i a les 20:00
Poemes de Lluís Calderer i música de Manel Camp

Piano: Manel Camp
Veu: Celeste Alías
Contrabaix: Xisco Aguiló
Rapsode: Xavier Serrano

Delit d'estels

NOTA PRÈVIA

Una tarda, tot llegint poesies de Friedrich Hölderlin, en traducció catalana de Josep Mª Marlès, em vaig aturar davant d'aquest text :

A DIÒTIMA

Bella!, tu vius com, a l'hivern, les flors delicades,
en un segle caduc, presa dins la soledat.
Amorosa deleges el sol, la llum abrilenca
-per sentir-ne l'escalf-, la juvenesa del món.
Ara el teu sol és colgat, aquell del temps més amable,
I en la glaçada nit breguen rivals huracans.

Com que és tan breu, el conjunt es domina d'una sola ullada. I, en un moment determinat, vaig adonar-me que el poema es podia també llegir perfectament bé a l'inrevés; és a dir, començant pel darrer vers i acabant pel primer. A fi de constatar-ho millor, vaig fer la prova posant-lo per escrit d'aquesta nova manera:

I en la glaçada nit breguen rivals huracans.
Ara el teu sol és colgat, aquell del temps més amable,
per sentir-ne l'escalf - la juvenesa del món-,
amorosa deleges el sol, la llum abrilenca
en un segle caduc, presa dins la soledat.
Bella, tu vius com a l'hivern, les flors delicades.

Aviat, però, constatava un canvi fonamental. I és que el moviment líric del text de Hölderlin és, conceptualment, de davallada. En canvi, en l'altre, aquest mateix moviment va de baix a dalt. I és aquest darrer el que vaig adoptar a l'hora d'escriure una petita suite en la que cadascun dels poemes que la integren sorgeix de l'estímul d'un dels versos del gran poeta alemany.

El petit desencaix numèric (sis versos de Hölderlin, set poemes meus) ve donat perquè, més sensible a la calidesa de l'impuls rítmic que no pas a la fredor de la simetria, al tercer vers li vaig dedicar dos poemes, el III i el IV.

Lluís Calderer

I

Vent desbocat de tempesta
sacsa l'arbre solitari
del turó, perduda testa
per laberint de desvari.

¿Qui et recorda del temps clar
quan la llum t'amorosia
i l'aire et feia jugar
amb mirallets d'harmonia?

A la llinda del verger
morí el perfum de les roses
des del punt en què es perdé
un gest bell de mans descloses.

No hi ha enlloc colors de festa,
i l'arbre proclama el dol
abatut per la conquesta
de sentir-se ara tan sol.

II

Llençol del son de l'herbei,
la capa fina de glaç
submisa al toc lleu del sol
es tornarà escorrim d'aigua.

Les imatges de l'estiu
que encara avui són tan clares,
¿viuran com font amagada,
o mortes en cau d'oblit?

Entre tot romanc desert,
fumall trist a la llar lassa;
darrera espurna d'enyor
d'on la llum del mar cantava.

Josep Morral

Antolina Vilaseca

III

¿Per quin camí venies clara
llum del bon temps?
¿Per quin estrany voler tocaves
aquest hivern?

Vés cap al cor fresc de les coses.
Del fruit macat
que en oblit jau desfet de noses
passa de llarg.

Hi hauràs deixat alè d'encís,
gota d'alegria
perduda en ones d'un mar gris
de melangia.

IV

Lluna morent,
mirall en calma.

Volen el son
i els rars miratges.

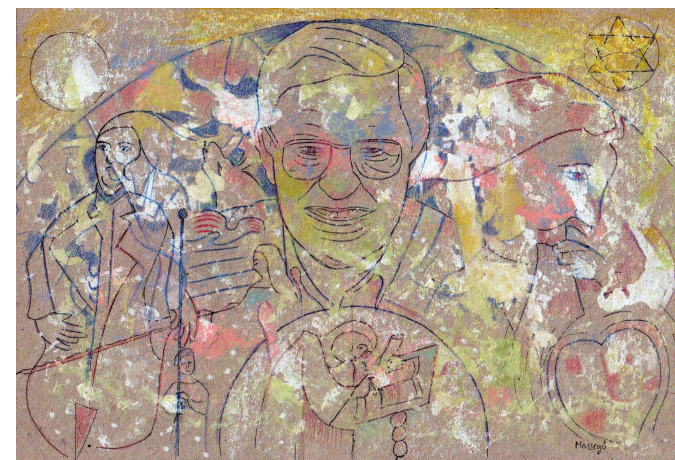
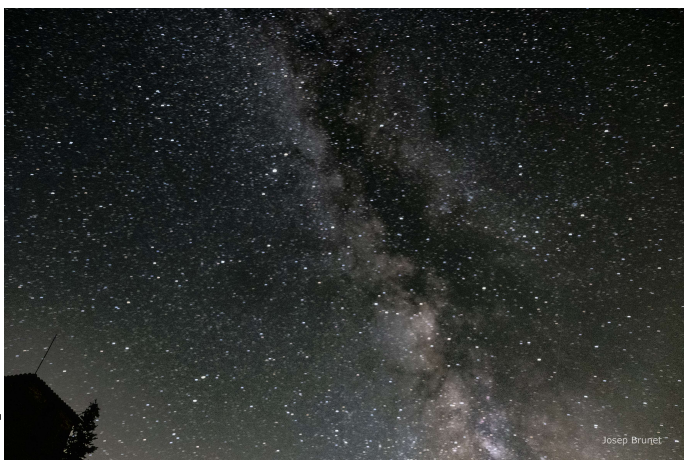
Darrera llum
d'estel de l'alba.

Dolor callat
desvetlla amb ànsia.

Cel caminat
per somnis amples.

Cor de la nit
torna'm la imatge

que fon la neu
d'aquest paratge.

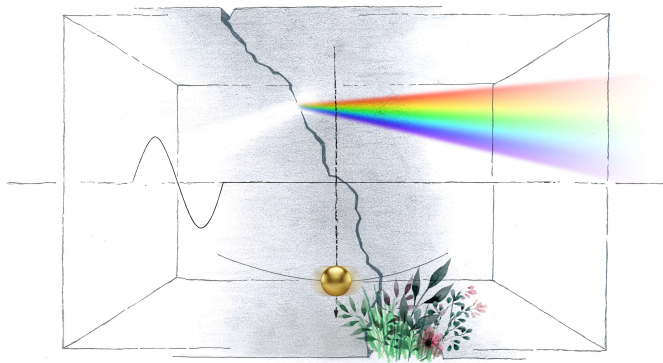

V

No sé pas dir si és real
de tan fràgil
la nova primavera.
Cap punt del dia no és igual,
dóna i pren i no té espera.

Matins d'un blau esblaimat,
aire fi com tall d'espasa,
espectre d'un vol rasant.
Cantilena de les branques
ara ve, ara se'n va;
així l'herbei de la prada
com el joguineig del mar.

Ofega el toc glacial,
bronze fosc,
campana altiva,
la llum d'abril,
perla viva.

Ton Baraut

VI

Contemplant sol aquesta llum fidel
que un temps el fred d'hivern ens endolcia
creant com punt d'atur en fosca via
delit d'estels a la volta del cel.

En somni d'ull obert fent harmonia
les joies d'or més pur i el vestit blau
amb so de font i una brisa suau
i allò no dit que el gran silenci omplia.

Prò ara és el temps de la fulla daurada,
del cep ben nu i del sospir callat,
quan és el pes de la fugacitat
pedra que cau en una aigua encalmada.

Pura Travé

VII

Aquesta tarda té l'encís
d'una que va fugir amb l'aigua.

Llisca l'aire, arquet suau,
pels violins de les branques.

Des del camp el cotoliu
pensa si seran massa altes.

Com la música se'n van
tots els records i les tardes.

Van de puntetes com tu
flor d'hivern, tan delicada.

quaderns
de taller

febrer de 2023

